MISCELLANEAE IVRIS CONTROVERSI

Quæstiones, ex materiâ criminali desumptæ,

Quas

Auxiliante DEO,

Præside

Clariss. atq; consultissimo viro,

Dn. THEODORO ADAMIO,

I. V. D. in Illustri Iuliâ Academiâ publico Pandect. Professore, & iudicij prouincialis in Ducatu Brunsuicensi Adsessore, nec non pro tempore Facultatis iuridicæ Decano,

Publicè discutiendas proponit

IOANNES AVENARIVS Oringensis.

Ad diem 10. Ianuarij.

HELMAESTADI,

Ex Officina Typogr. IACOBI LVCII,

Anno cIↃ. IↃ. cvII.

MAGNIFICO, AMPLISSIMO ET CONSVLTISSIMO VIRO,

DN. LVDOVICO GVILIELMO MOSERO, SERENISSIMI

& potentiſſimi Principis ac Domini, Dn. CHRISTIANI II. ELECTORIS SAXONIAE &c. Cameræ Secretario primario, necnon Conſiliario prudentiſſimo,

Dn. Patrono ac promotori ſuo omni reuerentiæ cultu & obſequij ſtudio colendiſsimo,

Haſce iuris controuerſi quæſtiones

In deuotæ ac perpetuæ obſeruantiæ monimentum

Offert & conſecrat

IOANNES AVENARIVS
A. & Reſp.

MISCELLANEAE IVRIS controuersi quæstiones.

I.

ADsertio eorum qui statuunt crimen læsæ maiestatis contra solum Imperatorem vel Remp. Rom. non etiam aduersus alios inferiores principes propriè committi, iuris ciuilis fundamentis admodùm consentanea esse dicitur.

II.

De illâ quæstione vehementer contendunt Dd. Vtrùm crimen læsæ maiestatis committens, statim perpetrato delicto, ipso iure amittat rerum suarum dominium, an verò condemnatione demùm subsequutâ? Posterius adserere lubet.

III.

Ex sanctione Imperatoris CONSTANTINI l. 2. C. de fals. monet. in falsos monetarios pœna ignis constituta est. Cæterùm huic l. 2. haudquaquam refragatur. l. 1. vers. sin verò longissimè. C. eod. Quantumuis nonnulli in dissolutione huius nodi (quem intricatum esse putant) multùm laborent, existimantes in d. l. 1. mitiorem pœnam monetarum adulteratoribus esse irrogatam.

IV.

Quæritur, an Legatum aduersus principem vel Rempub. ad quam missus est, delinquentem, saluo iure gentium capere ac punire liceat? Vtiq.

V.

Valdè dubitatur inter Dd. vtrùm actio iniuriarum ad palinodiam sit criminalis, an verò ciuilis? Posterius affirmantibus adsentior.

VI.

In quæstionem vocatur, num relegatio sit pœna capitalis dicenda? Inficiantibus omnimodò adhæreo.

VII.

In controuersiam trahitur, an fur legitimè damnatus, si rupto laqueo viuus & incolumis in terram deciderit, iterum strangulari debeat? Affirmantibus suffragium adijcio.

VIII.

In adulteros pœnam sanguinis esse constitutam iuris manifesti est, vti patet ex l. quamuis. 30. in fin. C. ad L. Iul. de adult. & §. Item lex Iulia. 4. Inst. de pub. iud. At verò fœminis ex Nouell. 134. cap. 10. hæc pœna est remissa, cùm adultera detrudatur in monasterium. Quæritur an rectè? N.

IX.

Anfractuosa agitatur quæstio, num is qui mandauit alicui, vt alterum tantùm vulneraret, factâ illi expressè inhibi-

inhibitione, ne eundem occideret, ordinariâ L. Corneliæ pœnâ plectendus sit, si mandatarius limites mandati transiliens, illum interfecerit? Neg. sententiam tuendam arripio.

X.

Non inutilis disquisitionis est, an is, qui Titium interficere voluit, errore quodam in personâ commisso, Sempronium exanimauit, sit puniendus L. Corneliâ de Sicarijs? Aff. sententiam magno receptam assensu amplector.

XI.

Qui latronem sibi insidiantem occidit, nullo iure tenetur, modò id fiat legitimè, hoc est, moderamine inculpatæ tutelæ adhibito. Quæritur iam, an ad moderamen illud necessarium sit, vt quis primum ictum exspectare & excipere teneatur? Neutiquam.

XII.

Magnoperè controuertitur, an pro rebus defendendis æquè ac pro tuendo corpore inuasores non tantùm repellere, sed etiam occidere liceat? N.

XIII.

An fama & existimatio per vim defendi posit adeò vt conuitijs lacessitus, ob sui honoris defensionem alterum occidere queat? Minimè.

XIV.

Haud inutiliter quæritur, an ille quoq; modum defensionis excedat, qui cum posit fugere, mauult resistere &

vim contrariâ vi propulsare, quàm se committere fugæ? Neg.

XV.

Num quis etiam propter pudicitiam defendendam aliquem impunè interimere possit? Affirm. sententiam approbo.

XVI.

An prohibeatur iniuriâ adfectus, simili vel aliâ verborum iniuriâ excipere iniuriantem, vt si dicat: tu fur es, rectè replicare possit, tu mentiris? Quid ni possit?

XVII.

Quòd si quis aggressorem occiderit, non seruato moderamine inculpatæ tutelæ, an pœnâ L. Corneliæ de sic. ordinariâ sit adficiendus? Resp. quòd aliâ mitiori pœnâ pro arbitrio iudicis in eum statuendâ, sit plectendus.

XVIII.

Indagare quoq. placet, an prouocatio pro tali offensione haberi possit, vt alteri eam contrariâ vi repellere licitum sit? Pernego.

XIX.

Controuertitur & hæc quæstio; an, si reus, cui pœna pecuniaria est irrogata, vel actori vel fisco numeranda, soluendo non sit, iudex eam in corporalem conuertere queat? Aff.

XX.

Frequens concertatio est, an damnatus ad supplicium capita-

capitale, liberetur per puellam eum in matrimonium petentem? Negantium sententiæ frequentiore Dd. calculo approbatæ adstipulor.

XXI.

An nemine accusante, Magistratui nihilominus inquisitio concessa sit, quæstionis est? Omninò.

XXII.

Quæstio inter iuris interpretes est exorta, an tutor ob culpam latam suspectus factus atq; remotus, efficiatur infamis? Neg.

XXIII.

Caussam semel iureiurando decisam, prætextu periurij inter litigatores retractari posse, inficias ire haut dubitamus.

XXIV.

Num reus in delictis, quæ pro atrocitate vel pœnam sanguinis vel infamiam merentur, sub iurisiurandi religione interrogari debeat? N.

XXV.

Quæritur, an reus in iudicijs criminalibus ex solis præsumptionibus condemnari poßit? Negatiuam veritati legibusq; consonam recipimus.

XXVI.

Controuertitur, an etiam in criminalibus iudicijs victus victori sit condemnandus in expensas? A.

ΠΟΡΙΣ-

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ FEVDALIA.

I.

Feudo filiofam. conceſſo, quæritur, an eius vſusfructus adquiratur patri? N.

II.

An pecunia ex feudo redacta, pro feudo ſit habenda? N.

III.

Num fœmina in Feudo propter maſculi exſiſtentiam ſemel excluſa, ſemper maneat excluſa? N.

IV.

An ſeruitus realis in Feudo conſtitui poſſit, inſcio domino? A.

FINIS.

